

mirats de vidre

CaUB 14(1)
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Jo he conegut a un diletant del circ que havia arribat al fons d'aquesta organització meravellosa on els japonesos fan ballar plats sobre un bambú, i dones grosses alemanyes amb falduilles d'organdi passejen una ~~ll~~ ombrel·la d'una banda a l'altra de la pista per sobre d'un filferro.

La vocació es una cosa seriosa. Quan un home de mitja edat amb coll fort i plastró, barret fort i bastó, amb arnilla florejada i bigotis arriba a la conclusió ~~q~~ de que la seva vida té una finalitat i que en el món hi ha una cosa per la qual val la pena de viure, cal es-

coltar-lo i tenir molt en compte el seu sistema. El meu amic del circ tenia aquesta maduresa que fa interessant una manera de pensar, i havia arribat a distingir entre un domador bo i un de dolent, i, per sobre totes les coses, hem confessat que sabia copiar tota la gràcia i la subtilesa d'un ou ferrat en el barret de copa del prestidigitador.

Quan la màquina colonial anglesa escampà pels circs europeus el fabrilisme indi, i els "commentadores" italians, per portejar la competència es vieren obligats a canviar

Cal 322/161 (3)
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

el seu frac i el seu "clack" turbotant i una timica, i ~~ella~~ a començar el seu treball dancant amb els peus nus sobre vidres, en lloc de la clàssica aparició d'una noia en les seves volapes de seda, el meu amic del circ hem diqué desolat que deu aquelles de capell clavades en les galtes d'un falsir no valien tant com un senzill ou ferrat en el barret de copa del prestidigitador.

El meu amic tenia un germà d'aquells als quals un amor desgraciat els ha destrossat la vida, i que a més era redactor d'art d'~~essa~~

una enciclopedia universal d'aques-
tes que comprimeixen correlativament
en uns quants volums tota la cièn-
cia humana. L'home prenia els seus
aliments tancat en un menjador ~~amb~~
~~modernista~~ modernista i guar-
dava dissecat un mussol selvatije so-
bre la seva calaixera, amant-se eter-
nament dintre una campana de vi-
dre d'aquestes de guardar formatge.
Ilegia a Lamartine a Vigny i a Vic-
tor Hugo i guardava montades a
l'anglesa litogràfies d'obres de Da-
vid de Delacroix i de Vernet. Prenia

banys de plús i portaba perúca, i en el puny de marfil del seu bastó hi havia cisellat el cap d'un perdidquer, ofrena del seu amor desgraciat.

La vida del germà del meu amic del circ transcorregué relativament tranquil - la fins que l'enciclopedia arriba a la lletra "C", i la paraula celisme trenca la vida senzillament complicada, de barroc de pasta de cartó, de l'home que tenia dissecat un mussol selvatge. Quan un temperament romàntic que sap

comprendre tota la bellesa de la tuberculosi i de la mort per asfíxia amb un bec de gas es ven obligat a salvar un cantell en la curva tanca-
cada de la seva vida i a forar en
por la matèria gris, que es la cosa
mes indisciplinadament rebel d'aquest
món, per aclarir i explicar un pro-
blema que no sent (si el sentís l'ho-
me ~~proprietari~~ propietari del tempera-
ment no portaria calçotets de betes)
es produeix aquesta perplexitat en-
gendradora dels grans ~~interrogants~~
interrogants.

a mi, que malgrat el meu
odi cordialíssim als ocells i als ani-
mals de tota mena, sóc un sentimen-
tal, el drama de la vida de dos
germans amb polacres que veuen
tallat el fil de la seva raó d'esser
per dos problemes insolubles a una
mentalitat encatronada, m'obliga
a aixecar-me sobre el pedestal dels
~~meus~~ meus pantalons a quadres es-
cosos i a epiojar: a tots els germans
grans d'amic de circ que oposen la
seua barrera de suro al fabricisme

Cal 322/178
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

artística que es despullin de les seves alforjes
florides i es considerin part integrant d'aques-
ta massa de cues pendents la boca dels
quals s'ha fet badar per assolir el triomf.
Proclamo que si Leonardo de Vinci tornés
(dir Leonardo de Vinci perquè era un ho-
me que sabia pensar i això es molt per
un artista) es "foradaria la galta amb una
aquella de capell i ballaria sobre vidres"
per obtenir l'! Oh! definitiu del jurat de
cues, i renunciaria per ineficaz al truc
de salt "de ~~de~~ ferar un ou en el ba-
ret de copa del prestidigitador"

P. Baldis
14

NINOTS DE VIDRE .

UB
Col. BRB 14(9)

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Jo he conegut a un diletant del circ que havia arribat al fons d' aquesta organització meravellosa on els japonesos fan ballar plats sobre una canya de bambú, i dones grosses alemanyes amb faldilles d' organdi passejen una ombrel·la d' una banda a l' altre de la pista per sobre d' un filferro.

La vocació es una cosa seriosa. Quan un home de mitja edat amb coll fort i plastró, barret fort i bastó, amb armilla florejada i bigotis arriba a la conclusió de que en el món hi ha una cosa per la qual val la pena de viurer i que la seva vida té una finalitat, cal escoltar-lo i tenir molt en compte el seu sistema. El meu amic del circ tenia aquesta maduresa que fa interessant una manera de pensar, i havia arribat a distingir entre un domador bo i un de dolent, i, per sobre totes les coses, hem confessat que sabia copsar tota

la gràcia i la subtileza d' un ou ferrat en el barret de copa del prestidigitador.

Quan la màquina colonial anglesa escampà pels circo europeus el fakirisme indi, i els "commendatore" italians per sortejar la competència es veieren obligats a canviar el seu frac i el seu clack per un turbant i una túnica, i a començar el seu treball dançant amb els peus nus sobre vidres, en lloc de la clàssica ^{aparició} d' una rosa en les seves solapes de seda, el meu amic del circ hem digué desolat que deu agulles de capell travessant les galtes d' un fakir no valien tant com un senzill ou ferrat en el barret de copa del prestidigitador.

El meu amic del circ tenia un germà d' aquella als quals un amor desgraciat els ha destroçat la vida, i que a mes era redactor d' art d' una enciclopedia universal d' aquestes que comprimeixen correlativament en uns quants volums tota la ciència humana. L' Home prenia els seus aliments tancat en un men-

jador modernista i guardaba dissecat un mussol selvatge sobre la seva calaixera, arnant-se eternament dintre una campana de vidre d'aquestes de guardar formatge. Llegia a Lamartine a Vigny i a Victor Hugo i guardaba montades a l'anglesa litogràfies d'obres de David de Delacroix i de Ver-net. Prenia Banyes de peus i portaba perruca, i en el puny de voxi del seu bastó hi havia cizellat el cap d'un perdiguer, ofrena del seu amor desgraciat.

La vida del germà del meu amic del circ transcorregué relativament tranquil·la fins que l'enciclopedia arribà a la lletra "C", i la paraula cubisme trenca la vida senzillament complicada, de barroc de pasta de cartró, de l'home que tenia dissecat un mussol selvatge. Quan un temperament romàntic que sap comprendre tota la bellesa de la tuberculosi i de la mort per asfixia amb un bec de gas es veu obligat a sal-

var un cantell en la curva tancada de la seva vida i a posar en joc la matèria gris, que es la cosa mes indisciplinadament rebel d'aquest mon, per aclarir i explicar un problema que no sent (si el sentís l' home propietari del temperament no portaria calçotets de betes) es produeix aquesta perplexitat engendradora dels grans interrogants.

A mi, que malgrat el meu odi cordialíssim als ocells i als animals de tota mena, soc un sentimental, el drama de dos germanes amb polacres que veuen tallat el fil de la seva raó d' esser per dos problemes insolubles a una mentalitat enmidonada, m' obliga a aixecar-me sobre el pedestal dels meus pantalons a quadros escocesos i a exigir: a tots els germans d' amics de circ que oposen la seva barrera de suro al fakirisme artistic que es despullin de les seves alforjes florides i es considerin part integrant d' aquesta massa de cucs pedants la boca dels quals s' ha de fer badar per assolir el triomf. Proclamo que si Leonard de Vinci tornés (dic

Leonard de Vinci perquè era un home que sabia pensar i això
es molt per un artista) es " foradaria la galta amb una agu-
lla de capell i ballaria sobre vidres"per obtenir l' !Oh! de-
finitiu del jurat de cuca, i renunciaria per ineficac al truc
de saló " de ferrar un ou en el barret de copa del prestidigi-
tador"

P. Caldés